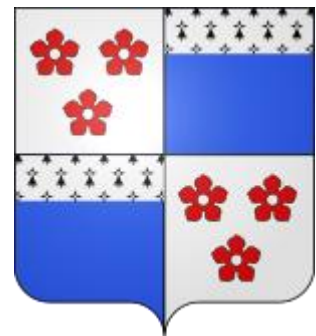

KERKENBELEIDSP Gemeente Ardooie

Voorjaar 2025

INLEIDING

Dit kerkenbeleidsplan omvat volgende gebouwen voor de rooms-katholieke eredienst op het grondgebied van de gemeente Ardooie:

- Sint-Martinuskerk, Marktplein 28, 8850 Ardooie
- Sint-Martinuskerk, Dorpsplein 27, 8851 Koolskamp

De opmaak van dit kerkenbeleidsplan werd gedeeltelijk gebaseerd op het bestaande kerkenbeleidsplan en gefinaliseerd na de bespreking in de twee kerkraden. Daarna werd dit doorgestuurd naar het CKB. Ook daar werd het besproken in nauw overleg met dhr. Schepen van eredienst.

Dit kerkenbeleidsplan werd opgemaakt in overleg tussen de gemeente Ardooie, de Pastorale Eenheid Sint-Germanus Ardooie, het centraal kerkbestuur van Ardooie en alle kerkfabrieken die eronder ressorteren en werd vervolgens goedgekeurd:

- door de bisschop van Brugge op datum;
- door de gemeenteraad van de gemeente Ardooie op datum.

Sinds 2014 bestaat de Pastorale Eenheid St-Germanus uit de gemeenschappen Ardoorie (met 1 kerk), Beveren-Roeselare (met 1 kerk), De Tassche (zonder kerk) en Koolskamp (met 1 kerk).

De pastorale eenheid telt dus 3 kerken en wordt bediend door 1 pastoor, bijgestaan door 3 gepensioneerde diakens die nog meewerken in de liturgie en de sacramenten.

Er wordt hulp ingeroepen van 2 priesters om bij verlof en/of afwezigheid van de pastoor in te springen in het voorgaan van de zondagsliturgie. Ook is er een priester die in de PE woonachtig is die nu en dan inspringt waar nodig.

Elke kerk van onze pastorale eenheid beschikt over een koster, 1 of meerdere inzetbare organisten, een mooie groep lectors en misdienaars. De pastorale eenheid beschikt over 1 voorganger in gebed.

We beschikken over drie LPG's (Lokale Pastorale Groep) die ondersteunend werken.

Elke kerk heeft zijn eigen weekendviering, zijnde Ardoorie op zaterdagavond om 17.00 uur, Koolskamp op zondag om 09.00 uur en Beveren-Roeselare op zondag om 10.30 uur.

Op hoogdagen wordt momenteel telkens in 1 kerk liturgie gevierd.

De Tassche heeft geen liturgie meer gezien deze niet meer over een kerk beschikt.

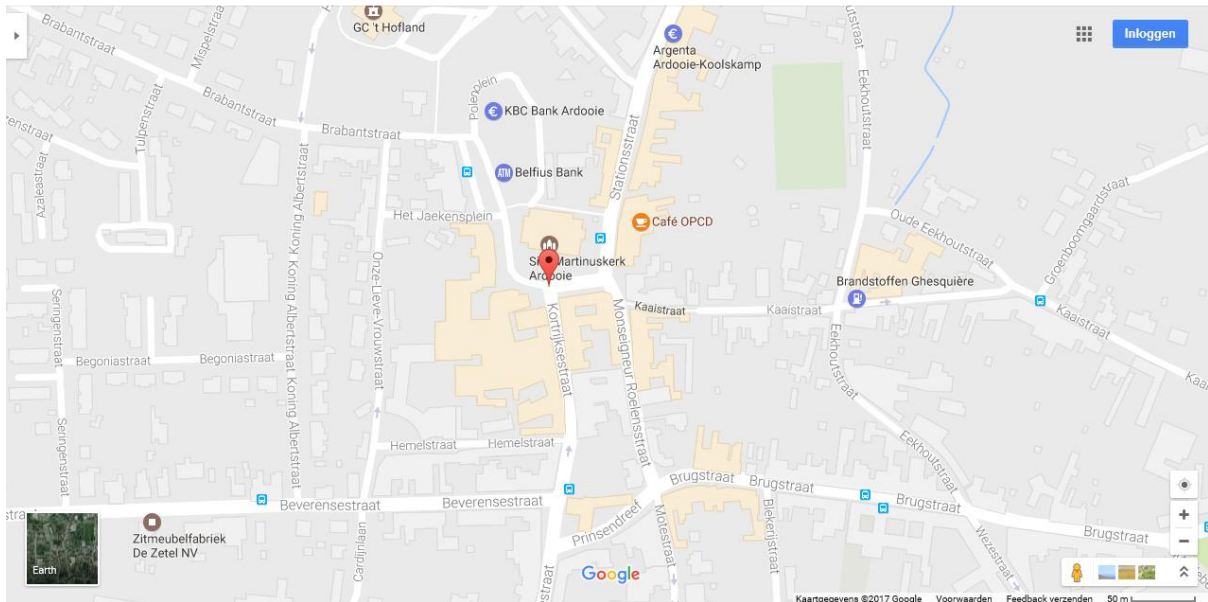
In dit kerkenbeleidsplan worden allereerst de betrokken kerkgebouwen ruimtelijk gesitueerd. Vervolgens volgt een bespreking van elke kerk afzonderlijk. Aan bod komen een beschrijving, een situering in de ruimtelijke omgeving en een beschrijving van het actueel gebruik en de actuele functie. Aan het einde van dit document is er een overzichtstabel opgenomen met de genomen opties (per kerk), de visie die hieraan ten grondslag ligt en het traject dat is of zal worden opgestart om deze toekomstige invulling te realiseren.

Handtekening bisdom

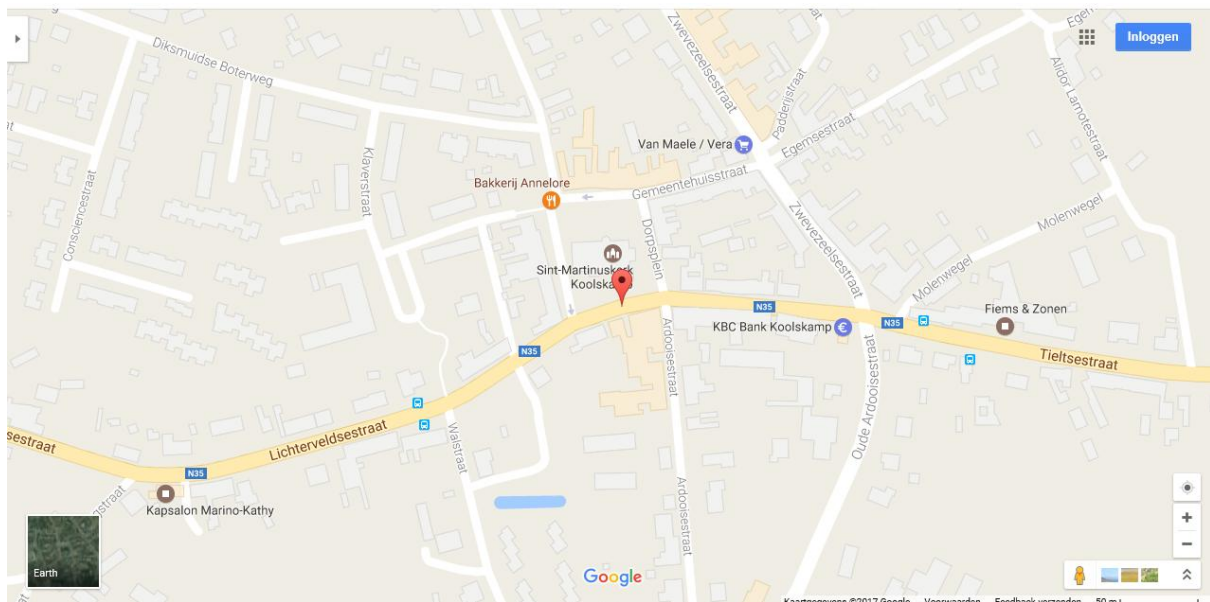
Handtekening gemeente

1. SITUERING KERKGEBOUWEN

1. Sint-Martinuskerk, Marktplein 28, 8850 Ardoorie

2. Sint-Martinuskerk, Dorpsplein 27, 8851 Koolskamp

2. FICHE PER KERKGEBOUW

2.1. Sint-Martinuskerk in Ardoorie

We tonen de originele afbeelding hier niet omwille van het copyright.

Wil je het volledige kerkenbeleidsplan met beeldmateriaal bekijken?
Vraag het dan op bij de gemeente.

2.1.1. Identificatie

Naam: Sint-Martinuskerk Ardoorie

Geografische ligging

- Marktplein 28, 8850 Ardoorie
- Provincie: West-Vlaanderen

Plaats in kerkelijke structuur

- Bisdom: Bisdom
- Dekenaat of Regio: Dekenaat Roeselare-Izegem, Pastorale Eenheid Sint-Germanus Ardoorie

- Parochie: Sint-Martinus

Eigenaar: gemeente Ardoois

Verklaring eigendom kerkgebouw Sint Martinus Ardoois

Het kerkgebouw Sint-Martinus Ardoois gelegen op het Marktplein te Ardoois, kadastraal bekend onder 1ste afdeling, Sectie A nr. 770/B is volle eigendom van de gemeente Ardoois met zetel te Ardoois, Polenplein 15.

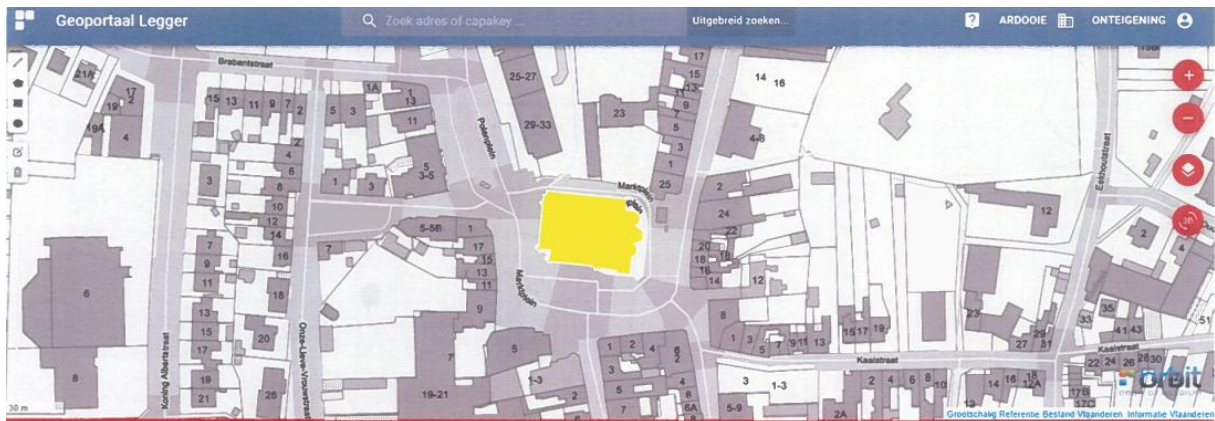
In bijlage is kadastrale legger bijgevoegd.

Opgemaakt te Ardoois, op 17 december 2024.

Dominiek Pillaert
Algemeen directeur

Véronique Buyck
Burgemeester

PATRIMONIUMPERCELEN		EIGENAARS		BEWONERS (ACTUEEL)		VKBO (ACTUEEL)		PERSOONSgegevens (ACTUEEL)	
Partitie	INSZ of Ondernemingsnr.	Voornamen	Achternamen	Type	Rechten Type	Rechten Aandeel	VKBO	Acties	
P0000	0216771046	Gemeente Ardoois		Rechtspersoon	Volle eigendom	1 / 1	✓	⋮	

PATRIMONIUMPERCELEN		EIGENAARS		BEWONERS (ACTUEEL)		VKBO (ACTUEEL)		PERSOONSgegevens (ACTUEEL)	
Partitie	Aard	Constructie Indicatie	Constructie type	KI	KI Lettercode	KI Cijfercode	Belastb opp		
P0000	KERK	Gebouw bestemd voor de uitoefening van erediensten, enz.	-	5406	G	2			

Bescherming(en)/vastgesteld

Sint-Martinus

Marktplein 23, 8850 Ardooie

eigendom gemeente Ardooie

gedeeltelijk beschermd monument (OW000102) sinds 20 februari 1939 (BS 31/03/1939)

zie http://www.odis.be/lnk/OB_519

[Parochiekerk Sint-Martinus | Inventaris Onroerend Erfgoed](#)

De parochiekerk bevindt zich in de rode zone (woonzone) volgens geopunt.be.

[Geoportaal | Onroerend Erfgoed](#)

2.1.2. Beschrijving

a) Cultuurhistorische waarde

Modern-gotische parochiekerk uit 1947-1949, met behoud van de in 1923 heropgebouwde laatgotische toren, de grotendeels heropgebouwde laatgotische koormuurtjes uit 1559 en de sacristie uit 1922-1923. Herbouwde gotische kerktoeren beschermd als monument (K.B. 20/02/1939).

Historiek. In de vroege middeleeuwen maakt Ardoois deel uit van de bezittingen in de gouw ten noorden van de Leie, die de Benedictijnenabdij van Elnone of Saint-Amand-les-Eaux (Noord-Frankrijk) in 821 verwerft van Lodewijk de Vrome. Later gaan de rechten van de Sint-Amandsabdij over op haar stichting, de proosdij van Sint-Amands te Kortrijk. Een eerste kerkje wordt vermoedelijk opgetrokken door de monniken van deze Sint-Amandsabdij.

Volgens Allossery zijn in de jaren 1930 de onderste delen van de kerkmuren opgebouwd uit veldsteen, die wijzen op de oudere romaanse kerk. De oudst gekende pastoor wordt vermeld in 1218: "Henricus, presbyter de Hardoye". Vermoedelijk wordt de kerk in 1559 vernieuwd. In het heropgebouwde koorgedeelte van de kerk zitten twee gerecupereerde natuurstenen cartouches die wijzen op een datering. De steen in het zuidkoor vermeldt het jaartal 1559 in Arabische cijfers, de steen in het noordkoor hetzelfde jaartal in Romeinse cijfers.

In 1563 bestonden in de Ardooise kerk nog twee grote graftombes, vermeld in het werk van Corneille Gaillard (1561), onder meer van ridder Rogier van Lichtervelde (†1301) en jonkheer Romain van Claerhout, vermoedelijk beide verdwenen tijdens de Beeldenstorm of de daaropvolgende oorlogsprikelen. In de 17de eeuw vermeldt Marius Voet nog een grafmonument van Jan vander Burch (†1539), bewoner van het kasteel van Autvyver.

Het dorpscentrum wordt reeds afgebeeld op de Pourbuskaart van het Brugse Vrije (1571). Daarop wordt een kleine kerk weergegeven met grote vieringtoren en omringend ommuurd kerkhof.

Volgens de overlevering wordt de kerk van Ardoois zwaar beschadigd tijdens de godsdienstberoerten. In 1571 wordt het Onze-Lieve-Vrouwaltaar opnieuw geconsacreerd door de bisschop, na ontoring van het altaar door opstandelingen. Op dat moment was er sprake van zes andere altaren: het hoogaltaar Heilige Drievuldigheid, onder het doksaal de altaren van Heilige Antonius en Heilige Vincentius, in het rechterkoor het altaar van Onze-Lieve-Vrouw der Zeven Weeën, in het linkerkoor ter ere van Heilige Martinus; tegen de noordmuur bevond zich nog een altaar van de Heilige Anna. Deze waren geen lang leven beschoren, in 1628 was nog slechts sprake van vier altaren. In 1572 valt een bende plundersaars de kerk binnen, maar deze kunnen worden verjaagd.

Rond 1580 wordt vermeld dat de Sint-Martinuskerk zwaar beschadigd is tijdens de godsdienstoorlogen. Rond 1600 wordt de kerk (deels) heropgebouwd. Zo is er in 1601-1602 sprake van herstel van de glasramen, witten van de koren en het kruis van de voorkerk, zwarten van de pilaren en de bogen (met Spaans zwartsel). In 1604-1605 wordt het uurwerk en delen van het dak hersteld, in 1609 de loden goten vernieuwd. In 1619 wordt door meester-timmerman Pieter Vandenbroele de balkenroosting en kapconstructie vervangen, onder meer ook de klokkenstoel in de toren. In 1638 brandt de kerk uit door blikseminslag. Kort daarop worden de herstellingswerken aangevat, bij een bezoek van de Brugse bisschop in 1642 zijn reeds twee delen van de beuk hersteld en wordt geld voor het herstellen van de voorkerk beloofd. Ook de toren wordt heropgebouwd. In 1669 maken de pastoor, baljuw, burgemeesters en schepenen hun beklag bij het vicariaat dat de koren van de kerk dringend moeten worden heropgebouwd omdat in de voorkerk te weinig plaats is. In 1670-1671 is het hoogkoor voltooid. In 1681 wordt een nieuwe doopvont geplaatst, in 1687 wordt een nieuw hoofdaltaar vervaardigd door beeldhouwer Jan Brandefer uit Kortrijk. Op het einde van de 17de eeuw bestaat de

kerk uit drie beuken, er worden voornamelijk nog herstellingen uitgevoerd aan de daken. Tijdens de Negenjarige Oorlog (1688-1697) wordt even graan opgeslagen in het kerkgebouw.

In het begin van de 18de eeuw worden de bedaking en de glas-in-loodramen hersteld. In 1707 wordt een gracht gegraven rond het kerkhof, die bereikbaar wordt gemaakt met de "kerckebrugge". In 1714 wordt de kerkvloer herlegd, waarbij vermoedelijk enkele graven verdwenen zijn. Op het kerkhof worden in 1715 olmen aangeplant. In 1717 moet het kerkportaal vernieuwd worden en herstellingswerken aan daken, kerkhofpoort en voetbrug ten westen. Circa 1720 wordt op het kerkhof een beenderhuisje gebouwd. In 1752 wordt een nieuw orgel geplaatst, vermoedelijk vervaardigd door de gebroeders De Rijckere uit Kortrijk. In 1762 wordt het "pordes oft portael boven ende voor de kerckdeure" gemaakt: twee stenen pijlers die een houten kap ondersteunen, gedekt met leien. In de sacristie zou zich nog de grafsteen van Charles Laureins Reynacx (†1787) bevinden, in de 18de eeuw ontvanger van Ardoois en eigenaar van de hofstede van Autvyver (Autvijverstraat 2). De 19de-eeuwse gedenkstenen van de pastoors D'Hoedt en Goddyn en van de familie de la Rue zijn verdwenen bij de kerkverbouwing van de jaren 1940.

Als gevolg van het Concordaat met Napoleon van 1801 wordt het nieuwe bisdom Gent opgericht, waarin Ardoois als "primaire" (hoofdkerk van het kanton) ressorteert onder het decanaat Tielt, boven de succursalen van Koolskamp, Egem en Zwevezele.

In 1806 wordt in de Pittemsestraat een nieuw kerkhof aangelegd, waardoor stilaan de graven aan de kerk worden onttrokken. Een prent uit 1813 van Serafijn Vermote (1788-1837) beeldt de kerk af, gezien vanuit het noorden: koorgedeelte van drie traveeën, centrale achzijdige vieringtoren zonder balustrade en met kleine spits. In het begin van de 19de eeuw is het kerkgebouw vervallen en te klein voor de groeiende bevolking. Op het primitief kadasterplan (1817) wordt de kerk afgebeeld met omringend kerkhof ten noorden van het dorpsplein, ten oosten en westen worden kerk en kerkhof van de straat door huizenrijen afgescheiden.

In 1831 wordt de sacristie verbouwd. Tijdens de jaren 1830 laat pastoor Welvaert de kerk van een nieuw plafond voorzien en verruimen met een nieuw westportaal. Aan de noordkant wordt een nieuwe doopkapel aangebouwd. In 1856 en 1860 worden opnieuw herstellingen uitgevoerd, voornamelijk dakwerken. Rond de periode 1864-1867 wordt het midden 18de-eeuwse orgel vervangen door een nieuw exemplaar vervaardigd door Maximilien Van Peteghem uit Gent, in een orgelkast naar ontwerp van priester-architect Jan-August Clarysse. Het oude orgel verhuist naar Rumbeke-Beitem (vernield tijdens de Eerste Wereldoorlog). In 1877 wordt een nieuwe kerkvloer gelegd door gebroeders Place uit Basècles. In 1879 geeft pastoor Neut opdracht aan Pieter Boncquet een houten kruisbeeld in notelaar te vervaardigen. Hij sneed ook het beeld van de Heilige Barbara voor de kerk van Ardoois (thans bewaard in de brandweerkazerne). In 1879 al dacht pastoor Neut eraan een nieuwe parochie op te richten in de wijk De Tassche (zie Roeselaarsestraat). In zijn opdracht wordt door de Ardooise beeldhouwer Pieter Boncquet een hoofdaltaar voor deze nieuwe kerk vervaardigd. Doordat de plannen worden uitgesteld, wordt het altaar, met scènes uit het leven van Onze-Lieve-Vrouw, in de Sint-Martinuskerk geplaatst en grondig omgebouwd na de kerkvernieuwing van 1947-1949. In 1885 wordt door bevolkingstoename aangedrongen op de verbouwing en vergroting van de kerk. Aanvankelijk wordt door de Brugse architect Antonius Verbeke (1828-1907) voorgesteld de vieringtoren af te breken en te vervangen door een nieuwe toren aan de noordbeuk. De werken zouden begeleid worden door bouwmeester Dominicus Naert. Het plan voor de afbraak van de toren wordt door de Koninklijke Commissie voor Monumenten geweigerd. Aangepaste plannen van Verbeke, daterend uit 1887, gaan uit van behoud en integratie van het vroegere koor en schip. In 1889 wordt de kerk aan de westzijde verlengd en met twee beuken uitgebreid, aangebouwd aan de noordzijde; de eertijds centrale vieringtoren komt zo in asymmetrische positie en wordt hersteld. Door toevoeging van de

natuurstenen balustrade krijgt de toren zijn huidige uitzicht. Het interieur krijgt een neogotische aankleding: drie nieuwe altaren, twee communiebanken, vier nieuwe biechtstoelen en vier zitbanken. Het bestaande orgel wordt verplaatst. De toren was sedert 1889-1892 door de Koninklijke Commissie voor Monumenten beschermd of 'geklasseerd' als kunstgebouw van derde klasse (troisième classe des édifices du culte). In 1939 wordt deze omgezet in een wettelijke bescherming als monument. In 1918 wordt de kerktoren door Duitse troepen gedynamiteerd. In zijn val richtte deze grote schade aan, onder meer aan het koorgedeelte. Het orgel wordt vernield. De Sint-Martinuskerk wordt gedeeltelijk in 1919 en verder in 1922-1923 hersteld, onder leiding van architect Jos. Viérin uit Brugge. Vermoedelijk omdat het hoofdkoor volledig was verwoest en de zijkoren zwaar beschadigd, werd er geopteerd om het oude noordkoor als hoofdkoor te herstellen (zie de plaats van het metselaarsteken in de foto's voor 1918 en na 1923), geflankeerd door twee nieuw opgebouwde zijkoren. Het oude zuidkoor wordt afgebroken om plaats te maken voor de sacristie. Ook de toren wordt in 1923 iets zuidelijker volledig heropgebouwd naar identiek model. Volgens Allossery heeft men bij de herstellingswerken delen van de romaanse pilaren van de oude kerk teruggevonden. Een nieuw orgel wordt vervaardigd in 1934 door J. Anneessens uit Menen.

In mei 1940 wordt de kerk door Duitse vliegtuigen gebombardeerd. De kerk brandde uit maar de (heropgebouwde) toren bleef intact. Nog hetzelfde jaar wordt het plan opgevat om de vijf beuken te vervangen door één grote ruimte en in 1941 worden de doorbrande muren, de pijlers, etc., met uitzondering van de toren en de koormuren, afgebroken. Al in 1942 worden bouwwerken uitgevoerd, die door de bezetter worden stilgelegd.

In de jaren 1947-1949 wordt een nieuw schip gebouwd, bestaande uit één grote ruimte, naar ontwerp van de Tielse architect Albert Impe en uitgevoerd door aannemer N.V. Vandekerckhove uit Ingelmunster. In het ontwerp zijn de beschermde toren, de sacristie en de buitenmuren van het koorgedeelte nog gedeeltelijk gerecupereerd, in de koormuren zitten (gerecupereerde) jaartalsteentjes met het jaartal 1559. Voor de koorvensters worden nieuwe glas-in-loodramen ontworpen in gebrandschilderd glas, onder meer met voorstelling van de "Boom van Jesse". Enkele glas-in-loodramen van na de Eerste Wereldoorlog zijn nog bewaard. In 1953 wordt door P. Anneessens uit Menen een nieuw orgel geplaatst, hersteld in 1975.

Beschrijving. Georiënteerde kerk, gelegen aan de noordzijde van het dorpsplein, omgeven door straatinfrastructuur ten noorden en westen en door parkeerruimte ten zuiden en oosten. Beperkte groenaanplantingen rondom de kerkmuren, met enkele bomen ten oosten van het koor. Westelijk voorpleintje met 'levensboom', aangelegd in kasseien en natuursteen als herneming van de sluitsteen boven de deur. Aan de zuidzijde van de parking staat een vrijheidsboom.

Grondplan: midden 20ste-eeuwse zaalkerk op rechthoekig grondplan met middenbeuk van zeven traveeën geflankeerd door smalle lagere processiegangen (één travee korter) en overgaand in de driezijdig gesloten hoofd- en zijkoren van de oudere kerk, kleine doopkapel op de noordwestelijke hoek, vierkante toren met achthoekige bovenbouw (wederopbouw) op de zuidoostelijke hoek met daarnaast de sacristie.

Materiaalgebruik: Ouder koorgedeelte in gele baksteenbouw, Ledische zandsteen voor de negblokken en hoekkettingen, kalkzandsteen voor waterlijsten en nieuwere negblokken. Schip in gele baksteenbouw met gebruik van breuksteen voor de plint en blauwe hardsteen voor de hoekkettingen. Achtzijdige torenopstand in Doornikse kalkzandsteen, balustrade in Euville. Zadeldaken, torenspitsen en afzaten van de steunberen in natuurleien.

Exterieur. Imposante westgevel met centrale brede gedrukt-spitsboogvormige toegangspoort met houten vleugel deur, met witstenen sluitsteen met opschrift: "PAX/ VOBIS", dito negblokken aan weerszijden boven de plint, links met "A", rechts met "Ω". Aan weerszijden geflankeerd door

spitsbogige drielichten. Daarboven de hoge en brede gevelpunt gedomineerd door een geheel van zeven gekoppelde lancetvensters, waarboven een verticale luchtspleet, puntgevel afgedekt met muurplaten/ dekstenen, bekroond met kruis. Versneden steunberen op de hoeken.

Op de westelijke hoek van de noordelijke processiegang een doopkapel onder achzijdig torenspitsje. Zijgevels van middenbeuk en processiegangen opengewerkt door spitsbogige twee- en drielichten en geleed door steunberen. Oostelijke puntgevel van hoger uitlopend schip boven het oudere koorgedeelte, vlak afgesloten en met gemetseld opschrift in rode baksteen: Christusmonogram in de gevelpunt, waaronder "A D / 19 47". Driezijdig afgesloten koren met spitsboogvensters met natuurstenen maaswerk, onder meer met drielobben. Breder en dieper hoogkoor, als voormalige noordkoor het enige restant van het 16de-eeuwse laatgotische koor, met bewaard metselaarsteken in rode baksteen. Onder de vensters van de zijkoren bevinden zich eveneens metselaarstekens, alsook ingewerkte datumstenen, cartouches met bekronende mascarons (renaissance-invloed): "1559" in het zuidkoor, "MDLIX" in het noordkoor. Deze metselaarstekens en jaartalstenen zijn bij de heropbouw in 1921-1923 heremetseld en herplaatst, vermoedelijk op een andere plaats dan oorspronkelijk, zie iconografie vóór 1918.

In 1923 heropgebouwde toren, gesitueerd ter hoogte van de zesde travee aan de zuidzijde van het schip, met vierkante basis in gele baksteen, gesteund door versneden steunberen en geflankeerd door rond traptorentje, muuropeningen en parentement aangepast in 1947-1949. Door middel van met leien gedekte trompen overgaand in de natuurstenen achzijdige bovenbouw met aan elke zijde een tweeledig spitsboogvormig galmgat met gotisch maaswerk. Omlopende waterlijst, boven de galmgaten telkens bekroond met pumeel. Acht vooruitspringende hoekstijlen steunend op natuurstenen consoles, oplopend als vierkante zuiltjes in de met maaswerk opengewerkte balustrade en bekroond met pinakels. Achzijdige leien spits aan de vier windstreken voorzien van een uurwerk onder zadeldakje met wimberg en bekroond met smeedijzeren kruis met windhaan.

Sacristie van twee traveeën onder zadeldakje (noord-zuid georiënteerd) aangebouwd in de zuidoostelijke hoek. Tudorboogvormige kruisvensters met neogotisch maaswerk en traliewerk. Calvarie (17de-eeuws?) eertijds geplaatst tegen de eerste travee van de zuidgevel, thans verplaatst naar het interieur, waarbij restanten van polychrome afwerkingslagen werden verwijderd.

Interieur. Uniforme interieurafwerking in ruwe akoestische pleister. Opmerkelijke ruimtewerking door grote overspanning met spitstongewelf, verticaal geritmeerd door ribben (gewapend beton) die doorlopen tot op de grond, waartussen segmentbogige scheibogen van de gewelfde processiegangen. 'Lichtbeuk' van het schip met spitsbogige vensternissen met tweelichten en zijwanden van processiegangen opengewerkt met dito drielichten, alle met geometrische glas-in-loodramen. Overgang tot koorgedeelte via drie spitsboogvormige openingen. Koren met figuratieve glas-in-loodramen. Westdoksaal met orgel boven de ingangspartij. Zwartmarmeren vloer, in koorgedeelte afgewisseld met witte marmertegels.

Mobilair. Hoofdaltaar, zwarte marmer, vervaardigd door Huis De Visscher uit Gent, onder meer met recuperatie uit het vroegere neogotische hoogaltaar, vervaardigd door Mathias Zens (1892), van drie witmarmeren medaillons met taferelen uit leven van Heilige Martinus. Zijaltaar Onze-Lieve-Vrouw, neogotiek, hout, 1879, vervaardigd door Pieter Boncquet uit Ardoeie; gepolychromeerd door Bressers uit Gent in 1908; licht aangepast in 1949. Zijaltaar Heilig Hart/ Heilig Sacrament, zwart marmer en koper, circa 1950, vervaardigd door huis Pierrette uit Roeselare. Altaar Sint-Antonius, hout, 1892, vervaardigd door Victor Vandeveldde uit Ardoeie. Biechtstoel, neogotiek, eik, 1892, vervaardigd door Desiré Declercq uit Ardoeie. Overige vier biechtstoelen uit 1949. Communiebank, marmer en koper, 1949, vervaardigd door Huis de Visscher uit Gent. Ambo, zwart marmer, 1949, met daarop: kruisbeeld, kerselaar, Pieter Boncquet, 1879. Doopvont, zwarte marmer en koperen deksel, circa 1950.

Sacristiefontein, roodkoper, 18de eeuw. Orgel uit 1953 door P. Anneessens uit Menen. Grafsteen familie Van Renterghem, marmer, 18de eeuw (tot voor 1940 vervat in de kerkmuur). Witmarmeren herdenkingsplaat van overleden pastoors, circa 1900.

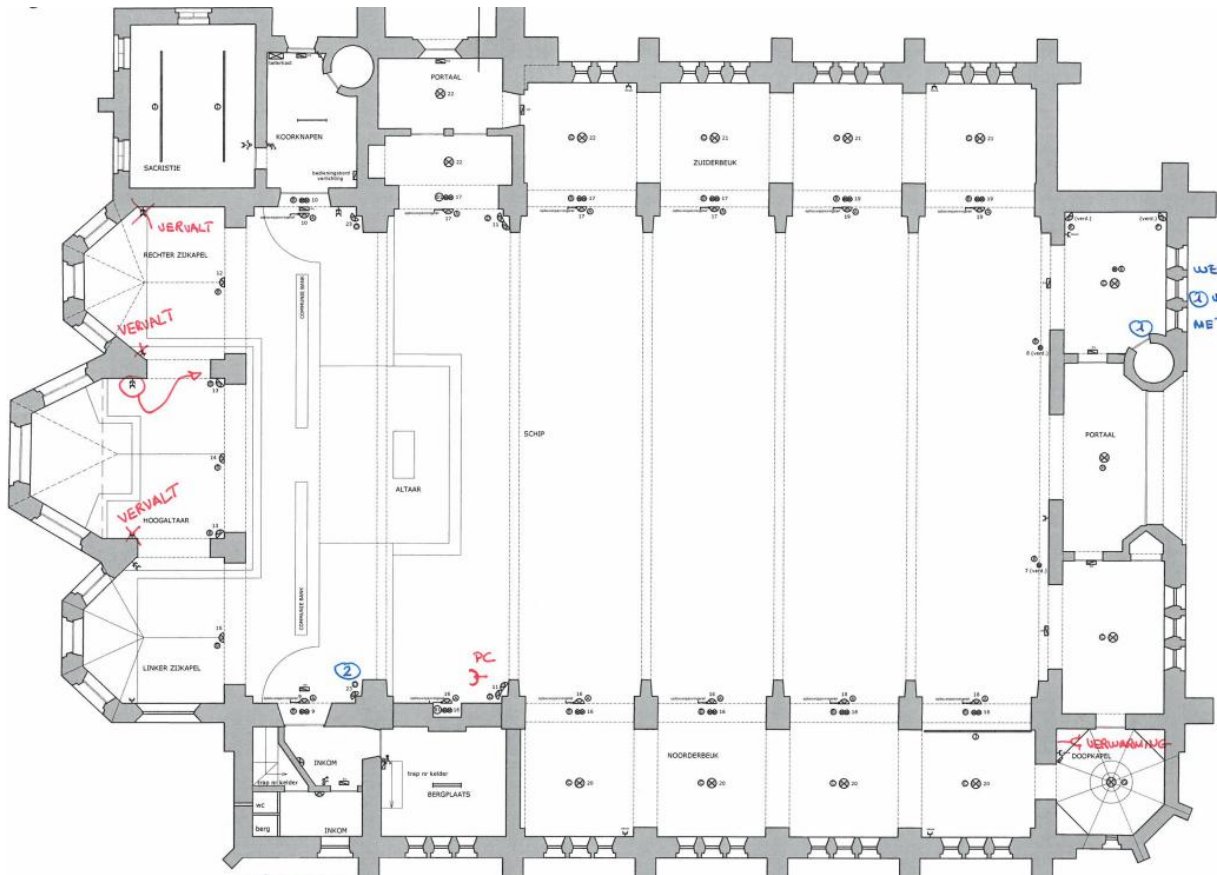
Beeldhouwwerk: Heilige Martinus van Tours, neogotiek, gepolychromeerd hout, tweede helft 19de eeuw; Heilig Hart van Jezus in mandorla, gepolychromeerd hout, eerste kwart 20ste eeuw; Onze-Lieve-Vrouw met Kind, gepolychromeerd plaaster; Piëta, gepolychromeerd plaaster; voorts enkele 20ste-eeuwse gipsen beelden, onder meer Heilige Theresia van Lisieux; Heilige Jozef met kind; Calvarie, hout, verdwenen polychromie, afkomstig van de buitenzijde van de kerk. De Maria- en Johannesfiguren worden 17de-eeuws geacht, Christusfiguur van latere datum. Kruisweg van 14 staties, plaasteren bas-reliëf, door J. De Visscher uit Gent.

Schilderijen, onder meer "Onze-Lieve-Vrouw schenkt mantel aan Dominicus Guzman" en "Calvarie", beide uit de 17de eeuw, Brugse schilderschool van Jacob van Oost (?); "Sint-Maarten te paard", kopie naar Antoon Van Dyck, eind 17de eeuw. Geschilderde kruisweg van 14 staties, Callebert, Roeselare. Glas-in-loodramen koor, onder meer door huis Hubrecht uit Sint-Kruis-Brugge (hoogkoor), door Coppejans uit Gent uit 1924 (Onze-Lieve-Vrouwkoor), door huis Pierrotte uit Roeselare uit 1950 (Heilig Hartkoor). Klokken. Grote klok Heilige Martinus en middenklok Maria Lucia, 1958. Kleine klok Heilige Barbara, gegoten door G. Slegers-Causard uit Tellin, 1922.

b) Gebouw en architecturale mogelijkheden

Oppervlakte

- 1570 m²
- 350 zitplaatsen

Zaalkerk op rechthoekig grondplan met middenbeuk van zeven traveeën geflankeerd door smalle lagere processiegangen (één travee korter) en overgaand in de driezijdig gesloten hoofd- en zijkoren van de oudere kerk, kleine doopkapel op de noordwestelijke hoek, vierkante toren met achthoekige bovenbouw (wederopbouw) op de zuidoostelijke hoek met daarnaast de sacristie.

Er is mogelijkheid tot compartimentering van de twee processiegangen mits het plaatsen van (mobiele?) wanden. Het leggen van leidingen voor verwarming en watertoevoer in het kerkgebouw zou moeten bekeken worden. Momenteel is de verwarming voor het volledige kerkgebouw en/of voor de sacristie afzonderlijk.

Uitbreiden van het gebouw voor sanitair is miniem mogelijk.

Voorzieningen

Sanitair	1 toilet kant pastorie
Verwarming	Gas met gekeurde installatie
Verlichting	LED-verlichting
Keukenvoorzieningen	Enkel spoelbak

Audiosysteem	Up-to-date met 3 vaste microfoons en 2 loopmicrofoons
Beeldscherm(en)	Ja, projectiedoek
Rolstoeltoegankelijkheid	Kerkgebouw wel, hoogkoor niet
Diefstal- en brandbeveiliging	Niet aanwezig
Bliksembeveiliging	Aanwezig
Gsm-operatoren	Neen

Bouwfysische toestand

- Samenvatting rapport Monumentenwacht

inspectiedata 22/01/2024

monumentenwachter Maarten Thijs // Alex Hoornaert contactpersoon maarten.thijs@west-vlaanderen.be – GSM 0492/97.93.53

vorige inspecties 1992 / 1994 / 1995 / 1996 / 1997 / 1998 / 2001 / 2002 / 2005 / 2008 / 2012 / 2017

Grote delen van de kerk werden in de restauratiecampagne in 2015 aangepakt met heropening van het kerkgebouw in 2016.

GEHELE GEBOUW

bouwfysische toestand		Goed
onderhoud		Goed
risico op gevolgschade		Redelijk
toegankelijkheid		Redelijk

toelichting De kerk is algemeen nog in goede staat na de restauratiecampagne van 2015, en wordt goed onderhouden. Enkele tekorten zorgen voor risico op gevolgschade en de toegang tot de goten zou veiliger kunnen.

DAK

bouwfysische toestand		Uitstekend – Goed – Redelijk – Matig – Slecht – Zeer slecht
onderhoud		Uitstekend – Goed – Redelijk – Matig – Slecht – Zeer slecht
risico op gevolgschade		Redelijk

toelichting In het algemeen zijn de daken in goede staat, al zorgen verweerde leihaken wel regelmatig voor uitzakkende leien in het dak van het schip. Wanneer deze in de goot landen, kunnen ze aanleiding geven tot lekken.

DAKWATERAFVOER

bouwfysische toestand		Goed
onderhoud		Goed
risico op gevolgschade		Weinig

toelichting De meeste afvoeren zijn in goede staat. Een tweetal afvoeren zijn lek en één standpaal moet terug vastgezet worden.

Financiële gegevens

jaar	exploitatieontvangsten in Euro							exploitatieuitgaven in Euro							overschot/ tekort eigen exploitatie
	Ere- dienst	Gebou- wen van de eredienst	bestuur van de eredienst	Privaat patrimo- nium	sticht- ingen	finan- ciering	totaal	Ere- dienst	Gebou- wen van de eredienst	bestuur van de eredienst	Privaat patrimo- nium	sticht- ingen	finan- ciering	totaal	
2019	6338,18	2790,26	2009,57	24553,38	71,50	0,00	35762,89	23956,04	20956,51	6823,60	3168,96	71,50	0,00	54976,61	-19213,72
2020	5475,34	3093,28	513,23	22939,85	76,50	0,00	32098,20	15166,32	38592,41	6506,98	3832,32	76,50	0,00	64174,53	-32076,33
2021	4660,09	1348,77	72,49	24250,64	70,00	0,00	30401,99	12551,99	19035,85	7732,00	3072,08	98,00	0,00	42489,92	-12087,93
2022	5501,50	5103,48	264,28	17309,76	80,00	0,00	28259,02	18566,70	44562,55	6306,23	7039,76	0,00	0,00	76475,24	-48216,22
2023	4966,58	3518,73	6289,90	17741,80	85,00	1618,89	34220,90	19894,62	29347,76	8552,96	4432,28	0,00	0,00	62227,62	-28006,72
2024	4844,41	6793,36	1155,27	29459,48	85,00	0,00	42337,52	21120,35	29963,11	8318,40	5340,87	0,00	0,00	64742,73	-22405,21
2025	5500,00	3000,00	40,00	22010,00	1000,00	0,00	31550,00	37375,00	29815,00	9583,00	6025,00	1000,00	0,00	83798,00	-52248,00
2026	5100,00	4500,00	50,00	21000,00	1000,00		31650,00	31250,00	27850,00	9750,00	6200,00	1000,00	0,00	76050,00	-44400,00
2027	5000,00	4500,00	50,00	21000,00	1000,00		31550,00	31250,00	31955,00	9750,00	6200,00	1000,00	0,00	80155,00	-48605,00
2028	5000,00	4650,00	50,00	21000,00	1000,00		31700,00	31200,00	27900,00	9750,00	6250,00	1000,00	0,00	76100,00	-44400,00
2029	4850,00	4625,00	100,00	21000,00	1000,00		31575,00	31200,00	28820,00	9750,00	6300,00	1000,00	0,00	77070,00	-45495,00
2030	4825,00	4625,00	100,00	21000,00	1000,00		31550,00	31200,00	31960,00	9800,00	6325,00	1000,00	0,00	80285,00	-48735,00
2031	4825,00	4625,00	100,00	20500,00	1000,00		31050,00	31200,00	28825,00	9820,00	6325,00	1000,00	0,00	77170,00	-46120,00

2.1.3. Situering van het gebouw in zijn ruimtelijke omgeving

Kerk ligt in de dorpskern, ligt langs de Veldroute en is vlot bereikbaar.

Er zijn een beperkt aantal bovengrondse parkeerplaatsen rond de kerk maar voldoende parkings in de buurt. Er zijn ook een aantal bushaltes in de buurt.

Het Marktpllein is een centraal gelegen vierzijdig plein van waar de centrumstraten vertrekken, onder meer de Kortrijksestraat en Monseigneur Roelensstraat ten zuiden en Stationsstraat ten noorden. Aan de noordzijde gekenmerkt door de kerk en achtergelegen pastorie. Op de noordwesthoek aansluitend op het Polenplein. Op de hoek met de Kortrijksestraat ligt een kleiner pleintje, gekend als de voormalige Botermarkt.

2.1.4. Beschrijving van het actueel gebruik en de actuele functie (cfr. Pastoraal plan)

Elke kerk heeft zijn eigen weekendviering, zijnde Ardooie op zaterdagavond om 17.00 uur en Koolskamp op zondag om 09.00 uur.

Op hoogdagen wordt momenteel in elke kerk liturgie gevierd.

De Tassche heeft geen liturgie meer gezien deze niet meer over een kerk beschikt.

In de toekomst zijn we geschikt om deze regeling aan te houden, maar zetten we (nu reeds) in op PE-vieringen op hoogdagen in 1 kerk, met een roterend systeem per werkjaar.

Sinds 1 januari 2024 wordt er in de pastorale eenheid gewerkt met doopweekends.

Het eerste (volle) weekend van de maand wordt er op zaterdagmiddag (om 13.30 uur, 14.30 uur en 15.30 uur) en op zondag (om 11.30 uur, 13.30 uur en ev. 14.30 uur) gedoopt in de kerk van Ardooie.

Het derde weekend van de maand wordt er op zaterdagmiddag (om 13.30 uur, 14.30 uur en 15.30 uur) en op zondag (om 11.30 uur, 13.30 uur en ev. 14.30 uur) gedoopt in de kerk van Koolskamp.

Het vierde weekend wordt er in de pastorale eenheid niet gedoopt.

In de toekomst zijn we geschikt om deze regeling aan te houden.

Uitvaarten komen telefonisch binnen bij de pastoor. Er worden in elke kerk van de pastorale eenheid kerkelijke uitvaarten gehouden. Heden is er geen voorkeur om 1 kerk te kiezen als uitvaartkerk.

In de toekomst zijn we niet geneigd om 1 kerk uit te kiezen als uitvaartkerk.

Elk jaar houden we rond 1 november de herdenkingsviering voor onze overledenen.

Het is zo dat de overledenen van Ardooie en Koolskamp samen worden herdacht in 1 viering in Ardooie.

De Lichtmisviering waarin ouders van gedoopte kinderen jaarlijks worden uitgenodigd gaat nu reeds gezamenlijk door in 1 kerk (die van Ardooie).

Er is in elke kerk van de pastorale eenheid weekdagliturgie.

Op dinsdagmorgen is er in de kerk van Koolskamp weekdagviering om 09.00 uur en op donderdagavond om 18.00 uur in de kerk van Ardooië. Beiden hebben nog een 15 aanwezige gelovigen. (gaan door in de sacristie)

In de toekomst zijn we niet geneigd om deze twee weekdagvieringen af te schaffen (zolang er interesse is en voldoende aanwezigen.)

In elke kerk van de pastorale eenheid kunnen er kerkelijke huwelijke doorgaan. We merken dat er geen echt verschil zit in het aantal huwelijken per kerk.

Gezien de weinige aanvragen in de toekomst, zullen we geen 'huwelijkskerk' uitkiezen, we behouden de huidige regeling.

In elke kerk worden er uitvaarten verzorgd. Het grootst aantal vindt plaats in de kerk van Ardooië.

In de toekomst zijn we geschikt om de kerk van Ardooië voor te stellen om grote uitvaarten (met veel volk) te laten doorgaan; de kerk van Koolskamp wanneer er minder volk verwacht wordt of gekozen wordt voor 'in intieme kring'.

In elke kerk is er mogelijkheid tot eerste communie-viering en vormselviering.

Het aantal eerste communicantjes en vormelingen schommelt jaar per jaar.

In de kerk van Ardooië doen we nu 1 communieviering en 2 vormselvieringen

In de kerk van Koolskamp doen we 1 communieviering en 1 vormselviering.

In de toekomst willen we het aanbod van eerste communievieringen en vormselvieringen behouden (met in het achterhoofd de vraag van het Bisdom om kleine groepen samen te voegen).

In de kerk van Koolskamp gaan er jaarlijks enkele concerten door. (de plaatselijke harmonie en het plaatselijk koor). In Koolskamp wordt het orgel in 2025 hersteld.

Het orgel in de kerk van Ardooië wordt gerestaureerd in 2025.

In de toekomst zetten we actief in op (orgel)concerten in de kerken van Ardooië en Koolskamp.

In de kerk van Ardoorie kunnen mensen kaarsen branden en stil worden in de stiltekapel tijdens 'kantooruren'. De kerkruimte zelf is afgesloten en kan niet betreden worden.

De kerk van Koolskamp is elke dag open binnen 'kantooruren' als stilteplek en aanbiddingsruimte.

Inzake nevenactiviteiten is er mogelijkheid tot tentoonstelling in de kerk van Koolskamp en van Beveren-Roeselare.

In de toekomst willen we dat zo houden, met mogelijkheid tot opschroeven van het aantal.

Gezien de kerkruimte van Ardoorie niet open is, zijn er heden geen tentoonstellingen/nevenactiviteiten.

In de toekomst willen we inzetten op tentoonstellingen en nevenactiviteiten in de kerk van Ardoorie.

In de kerk van Koolskamp gaat de werking van de lokale +13werking door.

We blijven inzetten op het aantal leden van die werking en zij mogen de ruimte in de kerk (boven de sacristie) blijven gebruiken.

Het koor van Koolskamp repeteert in de kerk van Koolskamp. Zij luisteren geregeld de weekendviering op alsook worden zij regelmatig gevraagd om uitvaarten op te luisteren in de kerk.

In de toekomst trachten we dat ook zo te laten.

De Chiro, de St-Eloogilde, het Middelbaar Onderwijs Ardoorie (IHK) en gemeentebestuur vragen jaarlijks respectievelijk hun startviering, St-Elooviering, proclamatieviering op einde schooljaar en Te Deum op 11 november en 21 juli in de kerk van Ardoorie aan.

De pastorale eenheid heeft veel landelijke bewegingen die vieringen aanvragen in de twee kerken.

De lagere scholen vragen jaarlijks hun schoolvieringen aan in de respectievelijke kerken.

In de toekomst zien wij dat niet veranderen.

2.2. Sint-Martinuskerk in Koolskamp

We tonen de originele afbeelding hier niet omwille van het copyright.

Wil je het volledige kerkenbeleidsplan met beeldmateriaal bekijken?
Vraag het dan op bij de gemeente.

2.1.1. Identificatie

Naam: Sint-Martinuskerk Koolskamp

Geografische ligging

- Dorpsplein 27, 8851 Koolskamp
- Provincie: West-Vlaanderen

Plaats in kerkelijke structuur

- Bisdom: Brugge
- Dekenaat of Regio: Dekenaat Roeselare
- Pastorale eenheid: Sint-Germanus
- Parochie: Sint-Martinus Koolskamp

Eigenaar: Kerkfabriek Sint-Martinus Koolskamp

Bescherming(en)/vastgesteld

- Het gebouw is **vastgesteld bouwkundig erfgoed** op de Inventaris Onroerend Erfgoed Vlaanderen: <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/aanduidingsobjecten/169852>
- De praalgraven van de Graven van Lichtervelde (OW000103) zijn sinds 9 februari 1951 (BS 15/03/1951) een **beschermd monument** omwille van hun artistieke en historische waarde. <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/aanduidingsobjecten/11477>

2.1.2. Beschrijving

a) Cultuurhistorische waarde

Beschrijving

Neogotische parochiekerk uit 1924 naar ontwerp van architect Louis Verstraete uit Izegem. Heropbouw naar voorbeeld van de in 1918 door de Duitsers gedynamiteerde gotische kerk met romaanse toren. Praalgraven van de heren van Lichtervelde in zijkapel beschermd als monument bij koninklijk besluit van 9 februari 1951.

Historiek

Koolskamp vormde in oorsprong wellicht een primitieve parochie samen met de gelijknamige Sint-Martinusparochie Ardoois. In 821 schenkt Lodewijk de Vrome de parochie aan de abdij van Elnone (Saint-Amand-Les-Eaux, Noord-Frankrijk). In het bekrachtigingscharter van Karel de Kale van 23 maart 847 worden de parochies voor een eerste maal voluit genoemd "Hardoya en Coloscampum".

In latere oorkonden van de abdij van Elnone komt Koolskamp niet langer voor. Mogelijk waren de rechten in bezit van wereldlijke heren. In 1165 schenkt Gerardus, bisschop van Doornik, de altaarrechten van Koolskamp aan het kapittel van Harelbeke en dit blijft zo tot aan de Franse Revolutie.

Over de oudste kerk is weinig geweten. Een eerste kerk of kapel is vermoedelijk te situeren in de 9de eeuw en toegewijd aan Sint-Martinus. Dankzij opmetingen van architect Jules Soete (Roeselare) in 1891 kan het grondplan van een romaans kerkje gereconstrueerd worden. Het veldstenen schip meet 19 op 14 meter, met twee smalle zijkooren en twee korte kruisbeuken en een 7 meter diep koor. De vieringtoren meet 5,40 bij 4,20 meter.

Vermoedelijk kent de kerk een verdere vergroting bij de oprichting van de kapelanijen door de heren van Lichtervelde. (zie praalgraven heren van Lichtervelde). Zo richt Lodewijk van Lichtervelde in 1360 de kapelanij van Onze-Lieve-Vrouw op. Jacob van Lichtervelde sticht na de dood van zijn vrouw in 1420 de Sint Jacobskapelanie ter ere van zijn patroon. Tot het eind van het ancien regime sieren hun praalgraven respectievelijk de noord- en zuidbeuk. De rente van de Sint Jacobskapelanie was gevestigd op het [goed Autvyver](#) maar komt in gedrang wanneer het kasteel tijdens de godsdiensttroebelen op het eind van de 16de eeuw grondig wordt vernield. In de 17de eeuw vervalst de kapelanij en blijft het altaar in de kerk zonder bedienaar of inkomen. De kapelanij van Onze-Lieve-Vrouw blijft bestaan tot de Franse Revolutie.

In 1526 wordt het kerkje vermoedelijk vervangen door een transeptloze driebeukige hallenkerk met een driezijdig koor, de achthoekige vieringtoren wordt behouden maar volledig ingebouwd. In 1549 wordt het Onze-Lieve-Vrouwekoor verlegd of vergroot. De kerk raakt tijdens de godsdiensttroebelen in de tweede helft van de 16de eeuw in verval. In 1572 slaagt de parochie erin samen met de bevolking van Pittem, Meulebeke, Ingelmunster, Ardoois de opstandelingen te verjagen. Vanaf 1600 wordt de kerk langzamerhand weer in redelijke staat hersteld. Op 18 mei 1618 wordt het hoofdaltaar door Monseigneur Triest gewijd.

In 1642 wordt op het omliggend kerkhof een knekelhuisje gebouwd om de ontgraven beenderen in op te bergen. In september 1645 wordt de kerk geplunderd door Franse troepen. In 1668-1670 gebeuren er grote werkzaamheden aan het dak. Ook de slanke 45 meter hoge spits dateerde wellicht uit de 17de eeuw. In 1681 wordt een sacristie aangebouwd. In de periode 1738-1754 worden herstellingswerken uitgevoerd aan de toren

en torenuurwerk. In 1768 wordt het schaliedak van de toren hersteld. Tussen 1783-1793 wordt een orgel uit 1669 van het klooster van de rijke claren in Brugge aangekocht. De orgelkast en beeldhouwwerk zijn van de hand van de Brugse beeldhouwer Charles Monijn. Circa 1813 maakt kunstschilder Serafijn Vermote (1788-1837) een tekening van de kerktoren vanuit de Gemeentehuisstraat waarop enkel de toren zichtbaar is. Op het einde van de 18de eeuw worden de praalgraven van de heren van Lichtervelde wegens plaatsgebrek ontmanteld en tegen de westgevel geplaatst. In 1806 worden de dekstenen verwerkt in de kerkvloer, kleinere fragmenten van de beeldhouwwerken raken verspreid over Koolskamp. Tegen 1853 worden de meeste brokstukken evenwel terug samengebracht. Het duurt niettemin tot 1895 eer ze gerestaureerd worden en een plek krijgen achteraan de zuidbeuk. Van het graf van Lodewijk van Lichtervelde was enkel de grafplaat met de twee liggende figuren bewaard gebleven. Van het graf van Jacob van Lichtervelde waren de dekplaat en ook twee langsijden met elk acht pleuranten bewaard. De graftombe van Jacob van Lichtervelde wordt gereconstrueerd door beeldhouwer Leopold Blanchaert (Sint-Denijs-Westrem) waarbij heel wat ontbrekend beeldhouwwerk wordt herkap. Op initiatief van pastoor Louis Van der Beke (1890-1902) worden ook tal van andere werken uitgevoerd. Naar ontwerp van architect Jules Soete uit Roeselare wordt in 1893 het schip met twee traveeën verlengd en wordt een kleine sacristie als bergplaats gebouwd aan zuidoostzijde. Aannemer Ch. Coussée uit Roeselare voert de werken uit. Tijdens de ambtperiode van pastoor Desiderius Flour (1902-1912) worden twee huisjes vlak naast het kerkhof, eigendom van Henri Bertheel, bij testament overgemaakt aan de kerkfabriek.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog worden de drie kerkklokken door de Duitsers weggevoerd. De kerktoren wordt als uitkijkpost gebruikt en door de terugtrekkende Duitsers op 16 oktober 1918 gedynamiteerd. De ganse kerk stort in behalve de nieuwe westgevel uit 1893. Een geplande wederopbouw van de twee huisjes op het middenplein gaat echter niet door. De praalgraven komen relatief ongeschonden uit het oorlogsgeweld en worden bij de wederopbouw in een aparte zijkapel opgesteld. De [gemeenteschool](#) doet zes jaar dienst als noodkerk. Het omliggende kerkhof wordt ook verplaatst naar de Tieltsestraat.

Op 26 juni 1924 wordt de nieuwe kerk, naar ontwerp van architect Louis Verstraete uit Izegem opnieuw in gebruik genomen. De wederopbouw gebeurt naar het vooroorlogs model, namelijk een gotische kerk met een ingebouwde romaanse toren. De torenspits wordt echter met een tiental meter ingekort. Het oorspronkelijke ontwerp wordt aangepast door de Koninklijke Commissie voor Monumentenzorg. De kerk wordt niet vergroot maar krijgt wel een aparte doopkapel en grafkapel met de praalgraven van de heren van Lichtervelde waardoor de ruimte beter benut wordt. Ook krijgen de parochianen een beter zicht op het altaar door de massieve muren van de toren door pilaren met rondbogen in blauwe hardsteen te vervangen. Aannemers zijn Karel D'Hooghe en J. Luca uit Jabbeke. In 1932 koopt men twee nieuwe klokken aan. De Firma Bressers uit Gent brengt decoratieve schilderingen aan op de muren. Op 23 september 1935 wordt de kerk geconsacreerd door Monseigneur Lamiroy.

In 1951 levert Jos. Loncke (Esen) een elektrisch orgel met twee klavieren en 13 registers. In de periode 1968-1970 kent de kerk ingrijpende restauratiewerken. In 1968 worden de kerkstoelen in zittende houding gedraaid naar het centraal geplaatste dienstaltaar en worden de 82 private stoelen verwijderd en de preekstoel opzij geschoven. Ook de keramische kruisweg Alfons Nosedà uit 1925 moet wijken. In 1984 en 1985 krijgt de kerk figuratieve glas-in-loodramen met Onze-Lieve-Vrouw met schild van Koolskamp en Sint-Maarten te paard. Ook in 1985 wordt het glas-in-loodraam geplaatst van de wonderbare

bescherming nabij het "[bomkapelletje](#)". In 1998 schenkt de 100-jarige Sint-Elooisgilde een glas-in-loodraam ter ere van haar patroon.

Een nieuwe restauratiecampagne gaat in 2009 van start.

Beschrijving

Georiënteerde hallenkerk, vrijstaand gesitueerd ten noorden van de gewestweg N35 van Lichtervelde naar Pittem. Omzoomd langs noord, oost en westzijde met lage ommuring in breuksteen met daarbinnen een kerktuin met grasperken, struiken hagen en bomen. Een smeedijzeren hek aan de noordzijde geeft toegang tot een gedenkteken voor oorlogsslachtoffers en de sacristie. Plein met parking aan zuidzijde.

Driebeukige hallenkerk met achthoekige ingebouwde toren op vierzijdige basis, schip van zeven traveeën met centraal koor van een travee en driezijdige sluiting, zijkoren met vlakke sluiting. Aan noordwestzijde een kleine doopkapel met driezijdige sluiting; centraal een noordelijke toegang met aangebouwde ronde traptoren; aan zuidzijde afzonderlijke grafkapel op vierkant grondplan en sacristie op L-vormig plattegrond.

Materiaalgebruik: gele baksteenbouw met plint in Doornikse kalksteen, toren eveneens in Doornikse kalksteen, verder gebruik van natuursteen voor onder meer dorpels en dekstenen, witstenen maaswerk, leien zadel,- lessenaar- en schilddaken en torenspitsen.

Exterieur

Sobere westgevel met drie puntgevels met aandaken en dekstenen, voorzien van muurvlechtingen en gescheiden door versneden steunberen. Middenbeuk gekenmerkt door tudorboogvormig hoofdportaal in geprofileerde baksteenomlijsting met dubbele houten deur. Erboven grote spitsboogvensters met maaswerk en zolderluik onder de nok. Twee jaarstenen verwerkt in de steunberen met monogram en jaartallen "IC 1526" en "1924". Symmetrische zijbeuken met tudorboogvormige zijportalen in geprofileerde baksteenomlijsting, bekroond door spitsboogvensters met neogotisch maaswerk waarboven spitsboogvormig spaarveld met langwerpige tochtgat.

Zijgevels van noord- en zuidbeuk geritmeerd door versneden steunberen; per travee spitsboogvenster met maaswerk in geprofileerde baksteenomlijsting geaccentueerd door dieperliggende spaarvelden. Koorafsluitingen met gelijkaardige indeling door versneden steunberen en door neogotische spitsboogvensters.

Ingebouwde achzijdige romaanse toren op vierzijdige basis. Rondbogige tweelichtvensters met romaans deelzuiltje als galmgaten, met op de vier windrichtingen een uurwerk. Naaldspits bekroond met vergulde werelddol, smeedijzeren kruis en windhaan. Aan de noordzijde een doopkapel met driezijdige sluiting onder haaks schilddak, ronde ramen met vierpasmotief; centraal toegangsportaal onder lessenaarsdak met tudorboogvormige deuropening, aangebouwde ronde traptoren met kegeldak. Aan zuidzijde, aanbouwen in gelijkaardige neogotische bouwtrant. Grafkapel onder haaks zadeldak met puntgevel met dekstenen en muurvlechtingen en kleine rondboogramen met witstenen invulling met drielob en blinde rondboognis. Sacristie op L-vormig grondplan onder zadeldak eindigend op puntgevels met dekstenen voorzien van muurvlechtingen, oculus en gekoppelde stenen kruisvensters. Toegang onder rechte bovendorpel en gedeeld bovenlicht. Rechts daarvan groot geschilderd houten kruis onder overstekende dakoverstek met houten korbeelconstructie. Recentere kleine aanbouw onder plat dak achter zuidelijk koor.

Interieur

Uniforme witgepleisterde binnenafwerking in plaats van de oorspronkelijke decoratieve schilderingen. Deuropeningen geaccentueerd door gebruik van geprofileerd baksteenmetselwerk; hoge neogotische houten lambrisering. Midden- en zijbeuken

gescheiden door rondbogige bakstenen scheibogen op ronde pilaren in witte kalksteen met bladwerkkapitelen. Ondersteuning van de vieringtoren op rondbogige scheibogen en zwaarder uitgewerkte pilaren met soortgelijke bladwerkkapitelen, beiden in blauwe hardsteen. Overwelling van beuken door middel van houten tongewelven, toren met vlak houten plafond met klokkenluik. Houten ingangsportaal met briefpaneel motief, waarboven het elektrische orgel. Wanden van zijbeuken en koor voorzien van spitsboogvensters; figuratieve glas-in-loodramen in hoofd- en zijkoren. Terrazzovloeren in schip, koor en doopkapel, rood-witte cementegels in grafkapel.

De **praalgraven** van de graven van Lichtervelde zijn opgesteld in een zuidelijke zijkapel van de kerk. De kapel is bereikbaar via een sobere rondboogarcade, daarboven een blinde rondboognis getooid met muurschilderingen van de wapenschilden de families van Lichtervelde en van Coolscamp met daarboven het opschrift "DIE VAN LICHTERVELDE HEEREN VAN COOLSCAMP". Centraal de graftombe van Jacob van Lichtervelde (†1431), soeverein-baljuw van het graafschap Vlaanderen en vertrouweling van de hertogen van Bourgondië. Bovenste deksteen met zestiental wapenschilden gebeiteld rondom de figuur van Jacob van Lichtervelde, in hoogrelief, liggend in zijn wapenrusting met blazoën. Zijwanden met 'pleuranten'. Gebeeldhouwd in zwarte Doornikse hardsteen. Op de schuine rand de aanvangsverzen van de boetepsalm "MISERERE MEI DEUS SECUNDUM/ MAGNAM MISERICORDIAM TUAM ET SECUNDUM MULTITUDINEM/ MISERATIONUM/ TUARUM DELE INIQUITATEM MEAM TIBI SOLI PECCAUI" Op de bovenste horizontale rand staat te lezen "HIER LEICHT JACOB VAN LICHTERVELDE/ RUDDER HEERE VAN COOLSCAMP VAN HARDOYE ENDE VAN HASSEBROUCK, DIE STAERF INT /JAER ONS HEERE MCCCC /ENDE EEN EN DERTICH DE LESTEN DACH VAN MAERTE". Tegen de muur van de grafkapel hangen de grafstenen van Lodewijk van Lichtervelde (†1376) en zijn echtgenote Béatrice Tollenaere (†1374), in halfverheven beeldhouwwerk in arduin. "HIER LEHET LOWYS VAN LICHTERVELDE HEERE VAN COOLSCAMP/ DIE STAERF INT JAER MCCCLXXV DEN 10STEN DACH IN LAUMAENT EN BEATRICE TOOLNAERS LOWIS WIJF LICHTERVELDE HEERE VAN COOLSCAMP DIE STAERF INT JAER MCCCLXXIII DE IIEN DACH VAN DECEMBER/ BID GODE OVER DE ZIELE".

Mobilair

Grotendeels bewaard neogotisch getint mobilair uit de periode 1924-1931, verschillende stukken geproduceerd door het huis J. Devisscher uit Gent. Twee biechtstoelen, neogotisch, hout, (1931). Koorgestoelte, neogotisch, hout, 20ste eeuw. Doopvont, neogotisch, arduin met koperen deksel, 20ste eeuw. Hoogaltaar, neogotisch, gevlamd wit-bruin marmer, Jezus rustend op de schoot van Maria. Retabel met ingebouwd tabernakel uit twee delen, rechts een gebeeldhouwd paneel van Jezus met de discipelen van Emmaüs, het linkerpaneel stelt het offer van Melchisedech voor, 20ste eeuw. Zijaltaren, neogotisch, Sint-Martinus en Onze-Lieve-Vrouw in de zijkoren, marmer, 20ste eeuw.

Recuperatie van waardevol vooroorlogs mobilair: Lange zitbank "bank van de armendis", Vlaamse renaissance, hout, 16de eeuw, van de borstwering van het vooroorlogs doksaal. Communiebank, barok, hout, 17de eeuw, recuperatie van de gaafste stukken van de vooroorlogse communiebanken sluiten het hoofdkoor af, voorstellingen in medaillon van Mannaregen, Paaslam en Brandoffer.

Beeldhouwwerk: Sint-Cecilia is een van de weinige overblijfselen van het oude orgel dat oorspronkelijk afkomstig was uit het klooster van de rijke claren in Brugge. Het orgel dateerde uit 1669 en de orgelkast wordt gemaakt door Charles Monijn.

Elektrisch orgel uit 1951 van Jos. Loncke (Esen) met twee klavieren en dertien registers.

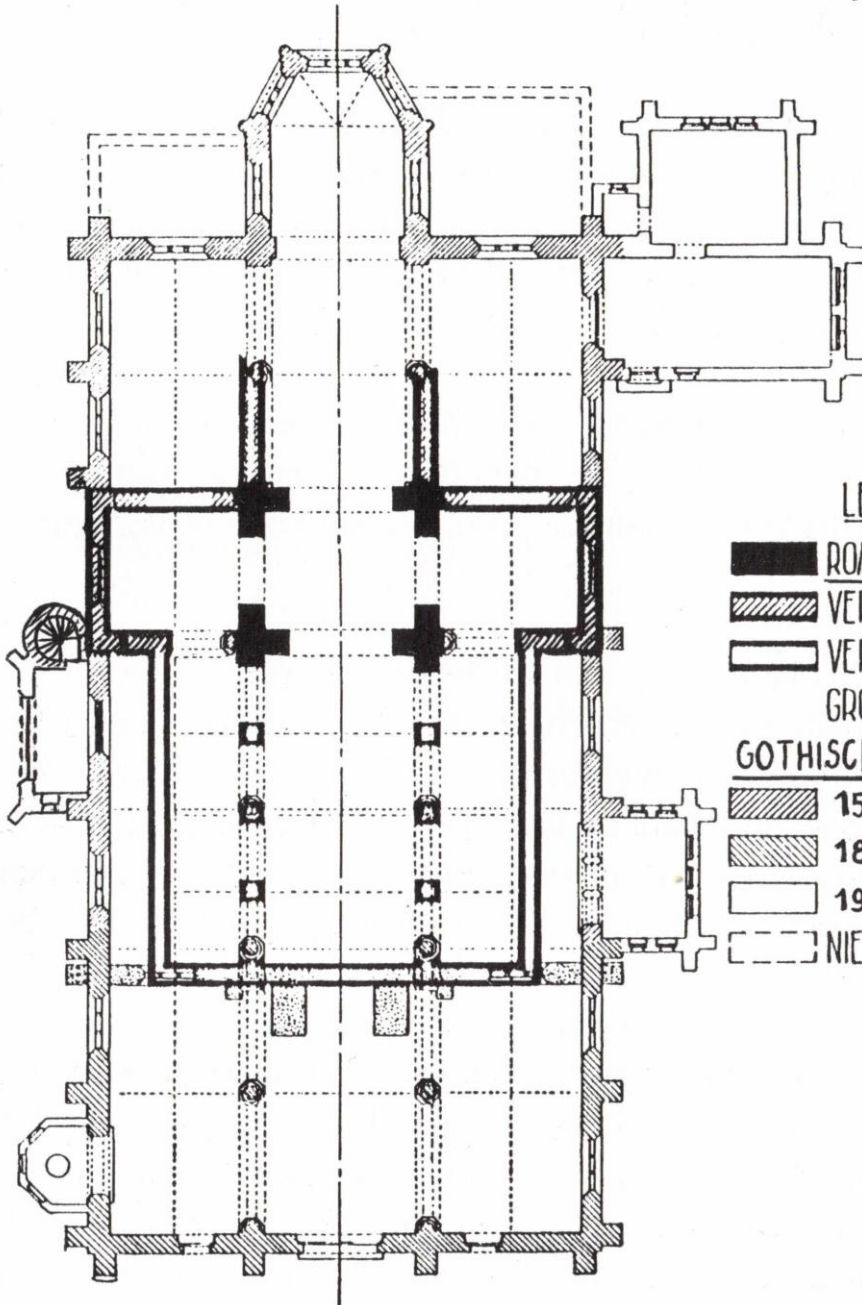
b) Gebouw en architecturale mogelijkheden

Oppervlakte

- oppervlakte in m²: 860
- voeg grondplan toe
- noteer de vrije hoogte: 8m
- aantal zitplaatsen: 237 plaatsen (+ nog 100 extra stoelen)

KOOLSKAMP

S. MARTINUS

LEGENDA

■ ROMAANSCH 12^{eeuw}

▨ VERDWENEN ROM.

□ VERMOEDELIJKE ROM.

GRONDVESTEN.

GOTHISCH :

▨ 1526

▨ 1895

□ 1924

□ NIET HERBOUWD.

} HERSTELD
NA 1918.

0 5 10m.

Opbouw

Driebeukige hallenkerk met achthoekige ingebouwde toren op vierzijdige basis, schip van zeven traveeën met centraal koor van een travee en driezijdige sluiting, zijkoren met vlakke sluiting. Aan noordwestzijde een kleine doopkapel met driezijdige sluiting; centraal een

noordelijke toegang met aangebouwde ronde traptoren; aan zuidzijde afzonderlijke grafkapel op vierkant grondplan en sacristie met zolderruimte op L-vormig plattegrond.

Voorzieningen

- Vul onderstaande tabel in met de huidige aanwezige voorzieningen in het kerkgebouw:

Sanitair	1 toilet aanwezig met lavabo
Verwarming	Gas, wordt tweejaarlijks gekeurd
Verlichting	Halogeen en daglicht
Keukenvoorzieningen	Frigo en lavabo
Audiosysteem	Ja, werkt prima
Beeldscherm(en)	Ja, 2 digitale schermen en een vaste beamer met projectiescherm
Rolstoeltoegankelijkheid	Het koorgedeelte niet, het schip wel.
Diefstal- en brandbeveiliging	Camerabewaking aan de zijingang
Bliksembeveiliging	Ja
Gsm-operatoren	Ja, er zijn zendmasten aanwezig van 2 operatoren.

Duurzaamheid: gebeurde ingrepen en kansen (optioneel)

- Beschrijf de gebeurde ingrepen of eventuele toekomstige kansen m.b.t. duurzaamheid per onderdeel in onderstaande tabel

Zonnepanelen (en batterijen)	Is mogelijk
Regenwateropvang	Is mogelijk

Biodiversiteit

Uilenkast aanwezig in de noordbeuk

Bouwfysische toestand

- Laatste restauratiecampagne dateert van de periode 1999-2015. Tijdens deze campagne werden de toren, de daken, de ramen en de elektriciteit aangepakt. Als laatste gingen er ook schilderwerken door.
- Hieronder de samenvatting van het rapport van Monumentenwacht, dateerde van 2024.

CONDITIE

De conditie van het erfgoed wordt voor het hele gebouw weergegeven op een 6-delige kleurschaal:

bouwfysische toestand	<i>Uitstekend – Goed – Redelijk – Matig – Slecht – Zeer slecht</i> Dit is de conclusie van de huidige bewaringstoestand van alle geïnspecteerde onderdelen per rubriek. Het is een globale inschatting van de materiële staat van het erfgoed op het moment van de inspectie.
onderhoud	<i>Uitstekend – Goed – Redelijk – Matig – Slecht – Zeer slecht</i> Deze waarde is een inschatting van het uitgevoerde onderhoud en de manier waarop onderhoud, problemen en risico's worden opgevolgd. Worden daken en goten regelmatig schoongemaakt? Wordt snel ingegrepen als er een probleem is? Is er iemand verantwoordelijk voor het beheer die er regelmatig (vb. wekelijks) passeert en oog heeft voor problemen?
risico's op gevolgschade	<i>Geen – Weinig – Redelijk – Aanzienlijk – Hoog – Acuut</i> Deze schaal geeft in welke mate er gevaar bestaat voor een versnelde materiële verwerking of verlies van erfgoedwaarde als de beheerder niet tijdig ingrijpt. Het kan gaan om allerlei mogelijke risico's, zoals ogenschijnlijk kleine problemen die voor ernstige gevolgschade kunnen zorgen, een verkeerd gebruik of beheer, verhoogd risico's op calamiteiten, slechte klimatologische omstandigheden voor zeldzame onderdelen met een hoge historische waarde.
toegankelijkheid	<i>Uitstekend – Goed – Redelijk – Matig – Slecht – Zeer slecht</i> Deze score geeft aan hoe vlot het gebouw of erfgoedobject toegankelijk is voor onderhoud en kleine herstellingen. Zijn er voorzieningen aanwezig om daken en goten veilig te betreden zoals genormeerde ankerpunten en ladderhaken, (neerklapbare) borstweringen...? Zijn trappen en ladders veilig? ...

GEHELE GEBOUW

bouwfysische toestand	<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>							Goed
onderhoud	<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>							goed
risico op gevolgschade	<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>							Weinig
toegankelijkheid	<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>							Goed
toelichting								

DAK

bouwfysische toestand	<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>							Goed
onderhoud	<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>							Goed
risico op gevolgschade	<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>							Weinig
toelichting								

DAKWATERAFVOER

bouwfysische toestand	<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>							Goed
onderhoud	<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>							Redelijk
risico op gevolgschade	<table border="1"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>							Weinig
toelichting	Enkele bevuilde bakgoten en een bevuild plat dak.							

KAPCONSTRUCTIE EN ZOLDER

bouwfysische toestand		Goed
onderhoud		Goed
risico op gevolgschade		Weinig
toelichting		

DRAAGSTRUCTUUR EN OVERSPANNING

bouwfysische toestand		Goed
onderhoud		Goed
risico op gevolgschade		Weinig
toelichting		

SCHRIJNWERK EN BEGLAZING

bouwfysische toestand		Goed
onderhoud		Redelijk
risico op gevolgschade		Weinig
toelichting	Afgebladderd verfwerk op de boordplanken van de bakgoten en de fronten van de dakkapellen.	

AFWERKING EN INRICHTING

bouwfysische toestand		Goed
onderhoud		Goed
risico op gevolgschade		Weinig
toelichting		

Financiële gegevens:

	Exploitatieontvangsten					Exploitatieuitgaven					Overschot/tekort eigen exploitatie	
	Eredienst	Gebouwen van de eredienst	Bestuur van de eredienst	Privaat patrimonium	Totaal	Eredienst	Gebouwen van de eredienst	Bestuur van de eredienst	Privaat patrimonium	Financiering		Totaal
2019	€ 3.617,96	€ 9.911,36	€ -	€ 1.650,00	€ 15.179,32	€ 9.151,19	€ 17.153,06	€ 2.348,83	€ 1.347,00	€ 19.617,18	€ 49.617,26	€ 34.437,94
2020	€ 1.898,29	€ 10.987,61	€ -	€ 6.600,00	€ 19.485,90	€ 7.244,50	€ 19.693,51	€ 2.699,88	€ 1.388,27	€ 15.040,50	€ 46.066,66	€ 26.580,76
2021	€ 1.153,06	€ 10.191,35	€ -	€ 6.600,00	€ 17.944,41	€ 7.588,33	€ 17.708,83	€ 2.119,10	€ 1.184,51	€ 20.489,12	€ 49.089,89	€ 31.145,48
2022	€ 2.274,49	€ 14.290,86	€ -	€ 6.625,00	€ 23.190,35	€ 11.283,71	€ 30.173,84	€ 2.864,47	€ 1.301,80	€ 17.944,50	€ 63.568,32	€ 40.377,97
2023	€ 3.672,26	€ 11.597,53	€ -	€ 7.200,00	€ 22.469,79	€ 11.651,23	€ 41.971,51	€ 2.972,46	€ 2.774,40	€ 16.413,27	€ 75.782,87	€ 53.313,08
2024	€ 4.304,99	€ 12.018,83	€ 4.700,61	€ 7.200,00	€ 28.224,43	€ 10.149,06	€ 36.474,45	€ 3.458,18	€ 574,30	€ 16.967,39	€ 67.623,38	€ 39.398,95
2025	€ 3.050,00	€ 16.500,00	€ -	€ 7.200,00	€ 26.750,00	€ 12.320,00	€ 37.990,00	€ 3.871,81	€ 1.800,00	€ -	€ 55.981,81	€ 29.231,81
2026	€ 3.300,00	€ 8.800,00	€ -	€ 7.800,00	€ 19.900,00	€ 11.000,00	€ 38.000,00	€ 3.250,00	€ 1.313,00	€ -	€ 53.563,00	€ 33.663,00
2027	€ 3.300,00	€ 8.888,00	€ -	€ 7.800,00	€ 19.988,00	€ 11.000,00	€ 38.000,00	€ 3.250,00	€ 1.326,00	€ -	€ 53.576,00	€ 33.588,00
2028	€ 3.300,00	€ 8.976,00	€ -	€ 7.800,00	€ 20.076,00	€ 11.000,00	€ 38.000,00	€ 3.250,00	€ 1.339,00	€ -	€ 53.589,00	€ 33.513,00
2029	€ 3.300,00	€ 9.064,00	€ -	€ 7.800,00	€ 20.164,00	€ 11.000,00	€ 38.000,00	€ 3.250,00	€ 1.352,00	€ -	€ 53.602,00	€ 33.438,00
2030	€ 3.300,00	€ 9.152,00	€ -	€ 7.800,00	€ 20.252,00	€ 11.000,00	€ 38.000,00	€ 3.250,00	€ 1.365,00	€ -	€ 53.615,00	€ 33.363,00
2031	€ 3.300,00	€ 9.240,00	€ -	€ 7.800,00	€ 20.340,00	€ 11.000,00	€ 38.000,00	€ 3.250,00	€ 1.378,00	€ -	€ 53.628,00	€ 33.288,00

2.1.3. Situering van het gebouw in zijn ruimtelijke omgeving

We tonen de originele afbeelding hier niet omwille van het copyright.

Wil je het volledige kerkenbeleidsplan met beeldmateriaal bekijken?
Vraag het dan op bij de gemeente.

De kerk ligt in de dorpskern en is vlot bereikbaar.

76-tal bovengrondsparkeerplaatsen parkeerplaatsen voor persoonswagens binnen een straal van 50 meter. Waarvan 2 voor mindervaliden. Bij de kerk zijn er 2 fietsstallingen voor een 22-tal fietsen.

Bushaltes Tielt-Lichtervelde (lijn 73) op 150 meter

Bushaltes Zwevezele Roeselare (lijn 81) op 200 meter

Op 2,8 km van de E403 (afrit 9), te bereiken via de N35 die langs het gebouw ligt.

In de onmiddellijke nabijheid (minder dan 5 minuten wandelen) vind je volgende zaken terug:

- GVB De Horizon (scholengroep Arkorum)
- OC 't Zonneke
- Verenigingslokalen 't Klavier (Kon. Muziekmaatschappij Sint-Cecilia Koolkamp, Sint-Maartenshuis en judoclub)
- Jeugdlokalen (Chiro, KLJ en kunstkring Kontrast)

Aan de zuidkant van de kerk vind je een ommuurde groenzone (tuin) terug, dit is het voormalig kerkhof dat na de dynamitering in 1918 niet opnieuw in gebruik werd genomen. De tuin werd in 2022 volledig heraangelegd en is voorzien van 2 kunstwerken: De Treurende Moeder (1926), beeldhouwwerk van War van Asten en een metaalsculptuur van Marc Vanhecke n.a.v. 100 jaar kampioenschap van Vlaanderen (2015). Aan de overkant van de straat in het Noordoosten aan GVB De Horizon, vind je nog een kunstwerk terug van Marc Vanhecke. De kerktuin is tevens voorzien van een LED scherm van de gemeente Ardoioe waarop aankondigingen gebeuren. In 1990 werd er een monument opgericht n.a.v. het 75ste kampioensschap van Vlaanderen, dit monument bevindt zich op enkele meters ten Noordwesten van de kerk.

De gemeentelijke begraafplaats bevindt zich op 470 meter.

De kerktoren wordt 's nachts verlicht en de klokken kleppen om het uur en luiden het Angelus (7.30 uur, 12 uur en om 19 uur)

2.1.4. Beschrijving van het actueel gebruik en de actuele functie

Pastoraal gebruik

De weekendviering gaat door op zondag om 9.00 uur. Momenteel heeft iedere kerk nog een viering bij de meeste hoogdagen. Er wordt geëvolueerd naar een systeem waarbij de hoogdagen maar in één kerk zullen doorgaan in de PE. Dit systeem roteert en zal dus doorschuiven naar de andere kerken. Op zondagen zijn er een 70-tal gelovigen aanwezig.

De weekdagviering gaat door op dinsdagmorgen om 9.00 uur in de sacristie. Er zijn hierop nog max. een 10-tal gelovigen aanwezig.

Het derde weekend van de maand wordt er op zaterdagmiddag (om 13.30 uur, 14.30 uur en 15.30 uur) en op zondag (om 11.30 uur, 13.30 uur en ev. 14.30 uur) gedoopt in de kerk. In 2023 gingen er 32 dopen door in de kerk van Koolskamp.

Er gaan nog altijd uitvaarten en huwelijken door in de kerk. In 2023 gingen er 10 uitvaarten door en 2 huwelijken.

Er worden nog vieringen georganiseerd ter gelegenheid van de eerste communie en het heilig vormsel. Er gaat van elke viering 1 door. In 2023 waren er 26 eerste communicanten en 14 vormelingen.

Op 11 november gaat er jaarlijks een gebedswake door, georganiseerd door de +13. Ook gingen er in 2023 4 schoolvieringen door.

Er gaat jaarlijks nog een ommegangsviering door in de kerk waar alle verenigingen aan meewerken. De Ommegang zelf wordt niet meer gedaan.

Jaarlijks op 20 juni gaat er een processie door naar het Bomkapelleke, deze start aan de kerk.

Er werd op 300 meter van kerk een nieuwe verkaveling aangelegd van een 60-tal woningen. Veel jonge gezinnen zullen de komende jaren hier hun intrek nemen. Dit zal ongetwijfeld voor een stijging zorgen van het aantal geboortes binnen het dorp. Automatisch zal dit ook een impact hebben op het aantal doopsels en op langere termijn op het aantal eerste communicanten en vormelingen.

Niet-pastoraal gebruik

Er gaan regelmatig concerten of andere culturele activiteiten door in de kerk (minstens 1 maal per jaar). Georganiseerd door het koor Pia Voce, de Kon. Muziekmaatschappij St.-Cecilia Koolskamp of door het Davidsfonds.

Van tijd tot tijd neemt de kerkfabriek ook deel aan Open Monumentendag (2021, 2024). In 2024 werd er ook een lezing georganiseerd over de Heren van Lichtervelde door doctor Mathijs Speecke (Ugent) en ging er ook een tentoonstelling door n.a.v. 100 jaar heropbouw van de kerk. De kerkfabriek wil het gebouw zo toegankelijk mogelijk maken en zet in op valorisatie d.m.v. een brochure die de individuele bezoekers in staat stelt om op z'n eentje de kerk en z'n schatten te kunnen ontdekken. Op vraag worden er ook geleide bezoeken georganiseerd.

De kerk is een herkenningspunt voor het toerisme in het Brugse Ommeland. De Wastineroute passeert langs de kerk maar ook de gemeentelijke fietsroute 'De Spelonkroute'. De kerk en de praalgraven zijn een toeristische bezienswaardigheid samen met de watertoren en het Bomkapelleke. Het fietsnetwerk loopt op 50 meter van de kerk.

In 2025 wordt het Loncke orgel hersteld. Dit orgel leed enkele jaren terug waterschade en werd daardoor onbespeelbaar. De kerkfabriek heeft een projectrekening geopend bij Herita om de herstelling van het orgel te financieren. Er werd ook een ontbijt ingericht (2023) ten voordele van het herstel van het orgel. Op deze manier kan de kerkfabriek quasi volledig zelfstandig instaan voor de herstelling van het orgel zonder een investering te ontvangen van het gemeentebestuur. In de toekomst wordt het orgel ingezet voor verschillende gelegenheden, ook buiten de liturgie en plannen we om minstens 1 orgelconcert per jaar te organiseren.

De kerk is dagelijks open vanaf zonsopgang tot zonsondergang. Mensen worden er uitgenodigd om te bidden, te verstillen, iets op te schrijven bij Onze-Lieve-Vrouw van Altijddurende Bijstand of een kaarsje te branden.

De wekelijkse repetities van het koor Pia Voce gaan door op donderdagavond in de kerk. De ruimte is een geschikte plaats omwille van de akoestiek. Ook de kerk beschikt over een positief orgel en een digitale piano om de begeleiding van het koor te voorzien. Pia Voce zingt regelmatig uitvaarten en hoogdagen.

Naast Pia Voce heeft ook de jongerenwerking +13 haar vaste uitvalsbasis in de kerk. De zolderruimte van de sacristie werd ingericht als ontmoetingsruimte voor de activiteiten van de +13. Ook de LPG houdt hun bijeenkomsten op deze ingerichte zolderruimte om de 6 weken.

3. NAAR EEN TOEKOMSTVISIE

Visie op het toekomstig gebruik en de toekomstige functie

Deelgemeente (en wijk)	Kerk	Toekomstvisie
Ardoonie	Sint-Martinuskerk	Eredienst + valorisatie
Ardoonie-Koolskamp	Sint-Martinuskerk	Eredienst + valorisatie

BESLUIT

De pastorale eenheid beschikt in elke entiteit over 1 kerk die gebruikt wordt voor de liturgie (met een behoorlijke wekelijkse opkomst), het toedienen van de sacramenten, vieringen aangevraagd door de verenigingen, ...

We willen in de toekomst inzetten om dit verder te laten doorgaan en te verzorgen.

We zetten in de toekomst ook in op nevenactiviteiten in de kerk van Koolskamp (met herstel orgel) en Ardoonie (met herstel orgel) om de ruimte zo goed mogelijk te gebruiken. We staan open om na te denken over mogelijks nevengebruik in de kerken.

We denken ernstig na over hoe de kerk van Ardoonie meer te gebruiken voor nevenactiviteiten (zoals prikkelarme locatie; schoolwerkklas, ...)

Alle betrokken partijen engageren zich om naar aanleiding van het jaarlijks overleg tussen het centraal kerkbestuur en de gemeente na te gaan of het plan nog actueel is en of wijzigingen noodzakelijk zijn. Indien wijzigingen nodig zijn, worden ze opgenomen in een addendum aan dit kerkenbeleidsplan na goedkeuring door de bisschop en door de gemeenteraad. Dit principe is toe te passen bij de start van elke nieuwe legislatuur. Volgens het Eredienstendecreet dat in werking treedt vanaf 1 januari 2025 moet elk kerkenbeleidsplan de eerste zes maand van elke nieuwe legislatuur vernieuwd of herbevestigd worden.